

# Suomenlinnan rangaistussiirtola

*RK Publications HelPol report*

Mikko Kurki-Suonic



**Yli 500% kasvanut rikollisuus hui-  
man väestönlisäyksen ohella pa-  
kotti hallituksen muuntamaan  
Suomenlinnan rangaistussiirtolaksi  
vuoden 2016 rikosaallon jälkeen.  
Yli kahdenkymmenen vuoden ajan  
alueelle on tungettu murhaajia,  
raiskaajia, varkaita, yhteiskunnan  
pohjasakkaa ja syyttömiä. Tähän  
päivään mennessä kukaan ei ole  
tullut ulos...**

Kolminkertainen Taka-Mäkkylän typeryyss-  
kisan kunkkukaan ei voi olla tajuamatta,  
että kyseessä on Escape From New York -  
vaikutteinen idea, mutta so what? Hyvät  
ideat on tehty käytettäväiksi. Suomenlinnan  
rangaistussiirtola on oiva huhulähde, pelote  
ja diversio hahmoille, ellei joku peräti keksi  
vetää kampanjaa siellä.

## Alkuja ja loppuja

Vuonna 2016 Suomi oli sekasortoisessa  
tilassa. Pakolaiset täyttivät maanja olivat  
asettumassa yhteiskuntaan ankarista  
kontrollilaeista huolimatta. Kansainvälinen  
rikollisuus levitti lonkeroitaan ahkerasti.

Talous oli pahassa lamassa, eikä valtiolla  
riittänyt kunnan resursseja  
rikollisuusongelman setvimiseen. Hom-  
maan palkattiin erikoiskonsultiksi Majuri  
evp. Jorma Ahtaja, entinen palkkasotilas  
ja muun muassa USA - Etelä-Afrikka -  
konfliktin veteraani. Ahtaja oli prag-  
maattinen mies, joka omistautui työlleen.  
Hän punnitsi eri vaihtoehtoja ottaen mallia  
eritoten Yhdysvalloista, jossa oli äskettäin  
avattu Kuolemanlaakson rangaistus-  
siirtola. Ahtaja teki esityksen senaatille 2.  
lokakuuta 2016. Alkuperäiset asukkaat  
hädettiin lokakuun loppuun mennessä  
paria poikkeusta lukuunottamatta ja  
rakennustyöt aloitettiin 15. marraskuuta.  
Suomenlinna ei enää koskaan olisi  
entisensä.



*"Gunmetal" Raimo Jääskeläinen Bahamalla toimitettuaan pari kamuaan Suokkiin. Heillä ei ole yhtä mukavat oltavat kuin "Gunmetalilla". Kenties siksi hän onkin Bahamalla, eikä HelPolissa...*

## Ahtajan valinta

Majuri Ahtaja päätyi valintaansa suhteellisen nopeasti, eräiden tahojen mukaan suunnitelma oli jo ennalta hyväksytty ennen Ahtajan asettamista virkaan. Suomenlinna sopi kuitenkin erinomaisesti hänen tarkoituksperiinsä. Vieressä olevan Santahaminan tukikohdan käyttäminen vartiointiin alensi laitoksen kustannuksia. Keskeinen sijainti säästi matkakustannuksissa sekä asetti sopivan "esimerkin" rikollisille - huimaavat 3,7% koko maan rikoksista suoritettiin tuolloin näköetäisyydellä Suomenlinnasta. Ehkäpä se on tehonnut, nykyään vastaava luku on 2,3% vaikkakin otetaan huomioon uusien tornitalojen rajoittama näköala.

Suomenlinna oli erinomainen valinta. Kustannuksia tuli vain naurettavat 23 miljoonaa markkaa ja vuonna 2018 avattuun siirtolaan sijoitettiin hetimiten noin 2500 rikollista. Vaikkei rikollisia saadakaan tuottavaan työhön, heidän ylläpitonsa ei maksa lähes mitään.

## Perilliset

Seuraavien vuosien aikana Suomenlinnan asujaimisto pysyi suhteellisen vakiona lähinnä luonnollisen valinnan seurauksena - ylikansoitus ajaa vain useammat kuolemaan Santahaminan muurilla tai ympäröivien vesien miinakentillä. Huoltoa vailla talot vähitellen rapistuiivat, joskin ne olivat kyllä kokeneet pahempaa. Dramaattinen muutos tapahtui Yamahitsun vallankaappauksen mukana. Suomenlinnakin tietysti siirtyi zaibatsun haltuun koko muun roskan ohella, mutta joku Yamahitsun turvallisuusosastolla kiinnitti huomionsa kompleksiin - yllättävän monet salakuljetusjutut tuntuivat liittyvän Suomenlinnaan. Salaisia arkistoja ja Majuri Ahtajan henkilökohtaisia papereita tutkimalla koko homma lopulta paljastui - rangaistussiirtola oli vain kulissi Ahtajan johtamalle salakuljetusliigalle, joka oli vuosien aikana tuonut maahan aseita ja huumeita kirjaimellisesti tonneittain. Yamahitsu oli ymmärrettävästi raivostunut Ahtajalle, joka oli pikaisesti kaappauksen jälkeen tarjoamassa palvelujaan suuryhtiölle. Väitetään suuryhtiön

sisäisen käskyn kuuluneen: "Pistäkää se pikku paskiainen hikoilemaan verta." Ahtaja tiputettiin Suomenlinnaan ja salainen yhdystunneli muurattiin umpeen. Ahtaja ei selvinnyt vankien keskuudessa yli kahta tuntia, vaikka pistikin hanakasti kampoihin...

Yamahitsu tarkensi vartiointia, muodosti Santahaminan joukoista erillisen vartiokaartin. Tilastollisesti muutos ei ollut huomattava, mutta siirtolan todellisille asukkaille se merkitsi viimeistenkin yhteyksien katkeamista ulkomaailmaan ja säälimättömän tehokkaita vartijoita entisten "ammutaan jos jaksetaan" -tyyppien sijaan. Palan painikkeeksi Yamahitsu vuokraa siirtolaa Deutsch-Borgille koeluontoisten kyberneettisten systeemien testausalueeksi...

## One Way Ticket

Suomenlinna on siinä mielessä poikkeuksellinen rangaistus siirtola, että vangeista ei yritetäkään saada hyötyä - heidät vain dumpataan pysyvästi pois tieltä. Niinpä Suomenlinnaan ei joudu aivan niin helposti kuin esimerkiksi Keravan ongelmajätelaitoksen pakkotyöasastoon. Poliisin tappaminen, törkeät tai toistuvat väkivaltarikokset sekä valtionvastainen toiminta ovat parhaat ja todennäköisimmät syyt saarelle joutumiseen. Suomenlinnan tuomio on aina lopullinen - elinkautinen ilman armahdusmahdollisuutta. Suokkia, kuten paikkaa slangissa kutsutaan, suositaan kuolemanrangaistuksen sijaan, sillä se tulee halvemmaksi.

## Lähtö

Tuomittu hahmo siirretään yleensä noin viikkoa ennen tuomion täytäntöönpanoa Santahaminan varuskuntaan, jossa hänet tarkastetaan mahdollisten bionisten asennusten löytämiseksi. Arvokkaimmat asennukset irroitetaan jälleenmyyntiä varten ja tuliaseet tehdään toiminta-

kyvyttömiksi. Alle 10.000 FIM laitteita harvemmin jaksetaan irroittaa, sillä tässä hintaluokassa ei käytetyllä kalustolla ole paljonkaan kysyntää. Tämä viikko on myös viimeinen hetki katua tai lahjoa viranomaisia. Tästä johtuen Santiksen kuolemansellin vartijat ovat mahdollisimman luotettavaa sakkia [*mitä rahalla saa-Mx*]. Jotkut onnistuvat kuitenkin muuttamaan tuomiotaan tarjoamalla tietoa tai ilmiantamalla tovereitaan - toisia vain kiitetään vaivautumisesta ennen tuomion täytäntöönpanoa.

Karenssiajan loputtua tuomittu viedään ilma-autolla saarelle ja tiputetaan maahan viikon rautaisannoksen kera. Tämän jälkeen vankeinhoito ei halua kuulla tuomitusta mitään, eikä todennäköisesti kuulekaan.

## Vartiointi

Suomenlinna on saari, mikä helpottaa vartiointia jossain määrin. Vedet ympäröivät kompleksia ympäri vuoden, sillä pitkälle edistynyt kasvihuoneilmiö ja vesien saastuminen pitävät meren sulana ja varsin epäterveellisenä jatkuvasti. Suurimpia riskitekijöitä täytyy kuitenkin valvoa, jonka vuoksi 36-henkinen vartiokaarti on ympäri vuorokauden töissä.

## Santahamina

Eräs suurimmista riskeitä on itse Santahamina, sillä lyhimmillään uintimatka on vain muutamia kymmeniä metrejä. Tämän pakoreitin tukkeeksi on Santahaminaan rakennettu Suomenlinnan puoleista rantaa myötäilevä 20-metrinen muuri vartioasemineen. Aina toisinaan joku yrittää ylittää muurin, mutta sähköistetty korkeajänniteverkko, vartijoiden raskas aseistus ja muurin edustan miinoitus ovat pysäyttäneet joka ikisen. Nykyään saarelaisten keskuudessa muuria ei edes pidetä varteenotettavana pakoreittinä - vaikka jollain poppas-konstilla onnistuisikin pääsemään muurin

yli, joutuu keskelle Santahaminan tukikohtaa, joka kuhisee harjoitusammuntaa hinkuvia raskaasti aseistettuja psykopaatteja ja kusipäitä. Kuitenkin huhut kartasta, joka kertoisi turvallisen reitin muurin edustan miinoituksen läpi ovat vankien suosituimpia legendoja.

## Meri

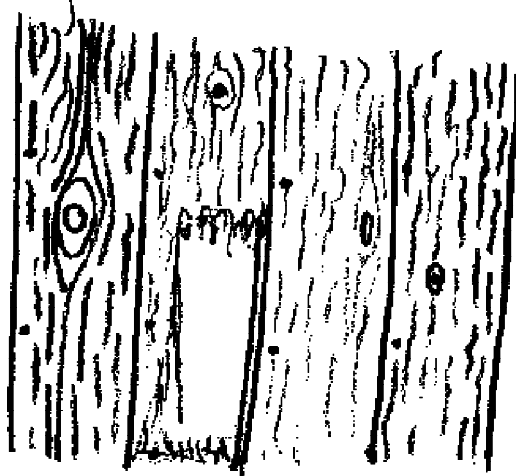
Uiminen ei tule kysymykseen, sillä voimakkaasti saastunut vesi polttaa kuivapuvun puhki alle 15 minuutissa. Polymeerisuojusta ihokalvoja saarelaisilla ei kenelläkään ole, sillä tutkintalääkärin osaavat kyllä hommansa. Veneet, lautat ja muut marginaalisesti kelluvat esineet muodostavat suuremman uhan, mutta alueen vesille levitetty miinakenttä upottaisi isommankin purtilon vaivatta. Aina toisinaan kuitenkin joku uhkarohkea piruparka räjähtää kappaleiksi kotitekoisella lautallaan. Luonnollisesti muurin miinakartan ohella merimiinojen sijainnista kertovat dokumentit kuuluvat suosittujen legendojen ja yleisten huijausartikkelien joukkoon. Ulkopuolisia-kin yrittää toisinaan meritse saarelle omista selvittämättömistä syistä, mutta miinakenttä ja partioiden ilma-autot ovat pitäneet ne loitolla.

## Ilma

Vangit tuskin saavat mitään lentävää kasaan, mutta siltä varalta ja ulkopuolisten avustajien pysäyttämiseksi muutama aseistettu ilma-auto kiertää aluetta partioiden valppaana. Ne pystyvät hoitamaan kaiken matalalla liikkuvan, ja jos kohde liikkuu tutkakatveen yläpuolella... No, Santahaminassa on ilmatorjuntaosastokin.

## Ahtajan tunneli

Ilmeinen vaihtoehto, mutta valitettavasti tunneli on sekä tukittu että täytetty vedellä, ellei se ole jo tyystin syöpynyt ja luhistunut. Uuden tunnelin kaivaminen käsipelillä voidaan luokitella turhiin yrityksiin.



## Suomenlinna

Alue on säilynyt suurilta osin ennallaan 1900-luvulta. Rakennusten enemmänn tai vähemmän normaalia rapistumista on tietenkin tapahtunut, mutta ehkä selkein ero vanhaan on veneiden täydellinen puuttuminen ja muutenkin puuraken-

teiden heikko kunto. Uudemmat kivitalot ovat rapistuneet paikoin pahasti, puutalot ovat lähinnä hylkyjä enää, mutta alkuperäinen linnoitus on käytännöllisesti katsoen ennallaan. Eritoten erilaiset vanhan linnoituksen tunnelit ja kellarit ovat hyvässä kunnossa, sillä vangit ovat kaivaneet niitä auki ja korjailleet. Nurmiuukeat ja niityt ovat viljelyskäytössä vankien ankean ruokavalion täydentämiseksi. Joitakin sitkeitä puskia kasvaa rannoilla, ja näitä hyödynnetään polttopuina talven kylmää vastaan. Puusilta on saanut toistaiseksi olla rauhassa, mutta sen korvikkeeksi on maakannasta rakennettu. Jokin erityisen kova talvi koituu vielä puusillan tuhoksi.

## Elämää Suokissa

Ottaen huomioon asujaimiston koostumuksen Suomenlinna on yllättävän rauhallinen paikka. Monet asiantuntijat ovat kiistelleet tähän vaikuttavista tekijöistä, mutta pääasiallisesti kyseessä on eloonjääminen - keskinäiset sodat vain tuhoaisivat koko yhteisön parissa viikossa.

Tosin kieltämättä tuttujen ja turvallisten tuliaseiden uupuminenkin vaikuttaa asiaan...

## Huolto

“Demokraattisen” hallinnon aikana kokeiltiin ruokatoimitusten lopettamista, mutta vangit jättivät haisevat raatokasat hautaamatta ja inha löyhyä kulkeutui kesähelteellä keskustaan. Lopulta valtio suostui kirjoittamattomaan sopimukseen, jonka mukaan vangit saavat ruokaa ja polttoainetta lämmitykseen vastineena siitä, että kuolleet poltetaan. Yamahitsu on antanut status quon vallita tässä suhteessa. Tarvikelähetykset tiputetaan alueelle ilma-autoista joka tiistai aikaansaaden pienimuotoisen sodan tavaroista. Yhteisön hierarkinen struktuuri kuitenkin takaa suhteellisen hyvin tarvikkeiden jakautumisen vangeille, vaikka lähetykset ovatkin poikkeuksetta aivan liian pieniä vankien määrään nähden.

## Yhteisö

Kuten aikaisemmin mainittiin, on vankien yhteisö suhteellisen hierarkinen, se muistuttaa tyypillistä katujengiä loppujen lopuksi aika paljon - toisaalta jäsenet myös ovat 95-prosenttisesti katujen kasvatteja, jotka ovat sisäistäneet nämä arvot teini-ikästä alkaen. Systemi on kilpailevien jengien puutteessa myös varsin feodaalinen. Ylin johtaja jakaa alaisilleen etuisuuksia tarjottuja palveluksia vastaan ja nämä taas jakavat niitä omille alamaisilleen ja niin edespäin. Tärkeitä “läänityksiä” ovat viljelystilkut, suojaisat tunnelinpätkät ja huoltolähetyksien tarvikeosuudet. Keskiaikaisessa feodaalisysteemissä ylin porras, kuningas, tarjosi vasalleilleen suojelua ulkovaltoja vastaan. Suomenlinnassa tämä ei oikein päde, mutta ylipäällikkö tarjoaa vangeille suojelusta toisiltaan. Kun pahimmat vihamiehet tungetaan samalle maatilkulle epämääräisen pitkäksi ajaksi, voi ongelmia odottaa. Niinpä marginaalisesti yhteen-

sopivat persoonat ovat lyöttäytyneet yhteen ja muodostaneet eräänlaisia klaaneja, jotka nahistelevat keskenään pienimuotoisesti. Suomenlinnassa voima todella on valtaa. Ylipäällikkö ei ole mitään ilman klaanipomojen tukea, mutta hän ei myöskään ole mitään ellei pysty puolustamaan asemaansa kaksintaistelussa. Etuisuuksia jaetaan voiman perusteella - mitä voimakkaampi klaani tai vastaava, sitä enemmän maata ja tarvikkeita se saa. Tämä muodostaa osittain rikkaiden klaanien rikastumiskiirteen, mutta klaanien välinen kilpailu tasoittaa paljon. Toisinaan alueelle tiputetaan erityisen psykopaattisia yksilöitä. Näillä on vain kolme vaihtoehtoa pikaisen kuoleman ohella - nousta nopeasti johtoasemaan, aktiivisesti vältellä muita asukkaita tai paeta. Vankiyhteisö ei näet katso kovin suopealla silmällä yhteistyöhaluttomia tyyppisiä alhaisissa asemissa. Toisaalta johtajuuteen vaaditaan täällä jonkinasteista mielenvikaisuutta. Jos saarelle eksyvä sosiopaatti ryhtyy esimerkiksi listimään vankeja kuin siviilejä konsanaan, koko saaren asujaimisto on pian miesjähdissa. Tappaa saa, mutta sääntöjä on noudatettava.

## Vanki

Tyypillinen vanki muistaa edelleen katutaitonsa vaikei niiden harjoittamiseen välttämättä enää olisikaan tilaisuutta, mutta hän on varmaan jo oppinut maanviljelystä, eloonjäämistä ja puu- tai kivitöitä. Lisäksi lähitaistelutaidot ovat varmaan petraantuneet ainaisissa käsikähmissä. Hänen varusteensa ovat resuiset ja likaiset. Aseita ovat korkeintaan nuijat, (kivi)kirveet ja puukot, ehkä heittokeihäs vaikka puu onkin liian arvokasta viskottavaksi ympäristöön. Toisen tai myöhemmän polven saarelaiset (vankien lapsia ei vapauteta) osaavat ainoastaan paikallisia taitoja, efektiivisesti he ovat alempitaisoisesta maailmasta kotoisin. Lähes kaikki vangit ovat aliravittuja, saasteiden sairastuttamia,

epätoivoisia olentoja. Ja raivoisia kuin nälkäiset sudet.

## **Tekniikka**

Kuten sanottua, rangaistussiirtola on lähes kivikautinen paikka - ainakin kuuman piuhapään mielestä. Ei ole sähköä, ei toimivaa viemäriä, ei autoja, ei keskuslämmitystä, ei saastesuodattimia

ilmastoinnissa ilmastoinnista puhumatta-kaan. Ei tuliaseita, harvemmin edes kunnan teräksestä valmistettuja teräaseita. Ei lääkkeitä, ei designer-huumeita, hädintuskin kotikutoisia "viinejä ja oluita" ja itse tislattua pontikkaa [*varmaan puolet metanolia -Mx*]. Ainoat korkeamman teknologian esineet ovat asukkaiden omat bioniset asennukset ja käyttökelvottomista kyberneettisistä osista kyhätyt vempheet, sekä uhkarohkeiden vankien esiinkaivamat tai onkimat miinat. Uudemmat Yamahitsun asentamat älymiinat kaikkein todennäköisimmin räjähtävät siirto-yrityksen aikana viimeistään vartiokaartin keskustietokoneen havaitessa siirroksen, mutta jäljellä on vielä vanhoja demokratian aikaisia miinoja, joissa ei ole kaukosytytystä eikä paikanninta. Näistä miinoista vangit valmistavat käyttöönsä räjähdyspanoksia, joilla muun muassa louhitaan uusia tunneleita saaren syvyykseen. Työ on vaarallista ja hidasta, mutta heillä on aikaa... Miljoonaan eri vimpaimien ja huumeeseen tottunut teknofiili voi kokea melkoisen shokin joutuessaan Suomenlinnaan, jossa miestä mitataan muuten kuin varustuksen laadulla...

## ***Seikkailuideoita***

### ***Pako Suomenlinnasta***

Erittäin vaikea testi kokeneille hahmoille. Syytettynä (kenties kuvitteellisesta) rikoksesta hahmot dumpataan Suomenlinnaan. Liittyvätkö he klaaneihin työstäen itseään yhä korkeampaan asemaan vai yrittävätkö he itsenäisesti pakoa? Onko pojilla edes mitään mahkuja? Kampanja on myös mahdollista aloittaa tästä pisteestä, mikä pistää pelaajat todella koville... mikäli näet ulkomaailma viehättää...

### ***Pako Suomenlinnasta II***

OK, tämä on kyberoitu Escape from New York, jossa presidentti voidaan korvata esimerkiksi korkealla Yamahitsun johtajalla. Lisämausteena Yamahitsu saattaa pelätä tuliaseiden joutumista vankien haltuun - Kauppatori on kevyesti kiväärin kantaman sisällä - jäbät saavat pärjätä ilman tuliaseitaan.

### ***Pako Suomenlinnasta III***

Pelaajahahmot palkataan vapauttamaan tärkeä henkilö X Suokista. Teknisillä apuvälineillä varustettu tiimi saattaa onnistuakin. Kenties hommassa tarvitaan agentti sisäpuolelle, jolloin joku pelaaja joutuu jättäytymään vangiksi.

## **Kuka on kukin?**

Lukuunottamatta näitä suuripiirteisiä valtastruktuureja ei Suomenlinnan asujaimistosta paljoa tiedetä. Jossain arkistoissa on kyllä lista saarelle heitetyistä vangeista, mutta kukaan ulkopuolinen ei tiedä ketkä ovat elossa ja millaisissa asemissa. Saarelta ei palaa kukaan, eivätkä vangit pääse kommunikoimaan ulkopuolisten kanssa.